Η κρυφή ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου - Αριθμός τριάντα τρία

Ιεζεκιήλ αριθμός δεκατέσσερα

Jeff Pippenger
2026-10-27

Στο τέταρτο και στο πέμπτο κεφάλαιο της Γένεσης, η γενεαλογία του Κάιν αντιπαραβάλλεται με τη γενεαλογία του Σηθ.

Ο καλός Λάμεχ και ο κακός Λάμεχ

Οι δύο γενεαλογικές γραμμές αντιπροσωπεύουν την αντίθεση μεταξύ των απολλυμένων και των σωζομένων, και ορισμένοι από τους απογόνους των δύο γραμμών αντιπροσωπεύουν παράλληλους «απογόνους-σύμβολα» των αντιτιθέμενων γραμμών. Ο Κάιν αντιπροσωπεύει μια κατηγορία ανθρώπων που δεν αισθάνονται καμία μετάνοια για την αμαρτία και θρηνούν μόνο για τη δική τους κατάσταση.

> Και είπε: Τι έκανες; Η φωνή του αίματος του αδελφού σου κραυγάζει προς εμένα από τη γη. Και τώρα είσαι καταραμένος από τη γη, η οποία άνοιξε το στόμα της για να δεχθεί από το χέρι σου το αίμα του αδελφού σου· όταν καλλιεργείς τη γη, δεν θα σου δίνει πια τη δύναμή της· φυγάς και περιπλανώμενος θα είσαι στη γη. Και ο Κάιν είπε στον Κύριο: Η τιμωρία μου είναι βαρύτερη απ' όσο μπορώ να αντέξω. Ιδού, σήμερα με έδιωξες από το πρόσωπο της γης· και από το πρόσωπό σου θα είμαι κρυμμένος· και θα είμαι φυγάς και περιπλανώμενος στη γη· και όποιος με βρει θα με σκοτώσει. Και ο Κύριος του είπε: Γι' αυτό, όποιος σκοτώσει τον Κάιν, θα υποστεί επταπλάσια εκδίκηση. Και ο Κύριος έθεσε ένα σημάδι επάνω στον Κάιν, για να μην τον σκοτώσει όποιος τον βρει. Και ο Κάιν έφυγε από την παρουσία του Κυρίου και κατοίκησε στη γη Νωδ, ανατολικά της Εδέμ. Γένεση 4:10–16.

Ο Κάιν αντιπροσωπεύει μια κατηγορία αμετανόητων ανθρώπων που επικεντρώνονται αποκλειστικά στη δική τους θλιβερή κατάσταση, την οποία έχουν προκαλέσει οι ίδιοι στον εαυτό τους με την άρνησή τους να επιδιώξουν να πράττουν το καλό.

> Αλλά στον Κάιν και στην προσφορά του δεν έδειξε ευμένεια. Και ο Κάιν οργίστηκε πολύ, και το πρόσωπό του έγινε σκυθρωπό. Και ο Κύριος είπε στον Κάιν: «Γιατί οργίζεσαι; Και γιατί το πρόσωπό σου έγινε σκυθρωπό; Αν πράττεις το καλό, δεν θα γίνεις δεκτός; Και αν δεν πράττεις το καλό, η αμαρτία κείτεται στην πόρτα. Και προς εσένα θα στρέφεται η επιθυμία του, και εσύ θα τον εξουσιάζεις». Γένεση 4:5–7.

Έξι θάνατοι—τρία Άλφα και τρία Ωμέγα

Στα προηγούμενα άρθρα αναγνωρίσαμε τον Ενώχ ως σύμβολο του πρώτου αγγέλου, τον Λάμεχ ως σύμβολο του δεύτερου αγγέλου, τον Μαθουσάλα ως τη μεσονύκτια κραυγή και τον Νώε ως τον τρίτο άγγελο. Ο Λάμεχ από τη γενεαλογική γραμμή του Σηθ πέθανε σε ηλικία επτακοσίων

εβδομήντα επτά ετών, πέντε χρόνια πριν από τον κατακλυσμό, κατά τον οποίο πέθανε ο Μαθουσάλας. Τον θάνατο του Λάμεχ ακολούθησε πέντε χρόνια αργότερα ο θάνατος του Μαθουσάλα, και επομένως οι θάνατοί τους προτυπώνουν τον θάνατο της συζύγου του Ιεζεκιήλ, τον οποίο ακολούθησε ενάμισι χρόνο αργότερα (1,5) ο θάνατος της Ιερουσαλήμ, της συζύγου του Αρνίου.

> Και εγώ, ο Ιωάννης, είδα την αγία πόλη, τη νέα Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον Θεό, από τον ουρανό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον σύζυγό της. Αποκάλυψη 21:2.

Οι θάνατοι άλφα της συζύγου του Ιεζεκιήλ και του Λάμεχ, οι οποίοι συνδέονται με τους θανάτους ωμέγα της Ιερουσαλήμ και του Μαθουσάλα, προεικόνιζαν τον θάνατο του Ιωάννη Παλαιολόγου, τον οποίο ακολούθησε πέντε έτη αργότερα ο θάνατος του Κωνσταντίνου ΙΑ΄ στα τείχη της Κωνσταντινούπολης. Η γραμμή του Λάμεχ προσδιορίζει πέντε έτη, με μια επταήμερη περίοδο μετανάστευσης των ζώων στο τέλος. Η γραμμή της Ανατολικής Ρώμης αντιπροσωπεύει πέντε έτη, καθώς και μια τετραετή περίοδο εντός της συνολικής πενταετίας. Η γραμμή του Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύει τόσο δύο έτη όσο και ενάμισι έτος (1,5). Η γραμμή του Ιεζεκιήλ που αφορά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ από τη Βαβυλώνα ευθυγραμμίζεται με τη δεύτερη καταστροφή της Ιερουσαλήμ από τη Ρώμη, από το 66 έως το 70. Από τη ρωμαϊκή γραμμή της καταστροφής της Ιερουσαλήμ προκύπτουν τόσο μια τετραετής περίοδος όσο και μια περίοδος τριάμισι ετών. Από καθεμία από αυτές τις τέσσερις συμβολικές γραμμές προέκυψαν όχι μία, αλλά δύο συμβολικές περίοδοι στο πλαίσιο της προφητικής της μαρτυρίας.

Ο Λάμεχ, ο Ιωάννης Παλαιολόγος και η σύζυγος του Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύουν το ορόσημο άλφα μιας χρονικής περιόδου που καταλήγει σε έναν θάνατο στο ορόσημο ωμέγα. Δύο από τις τρεις γραμμές αντιπροσωπεύουν μια πολιορκία που καταλήγει στον θάνατο των αντίστοιχων ομολόγων τους. Η άλλη ολοκληρώνεται με την είσοδο των ζώων στην κιβωτό. Το αντίστοιχο ορόσημο ωμέγα ευθυγραμμίζει τον κατακλυσμό του Νώε με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και την καταστροφή των τειχών της Κωνσταντινούπολης. Και τα τρία σύμβολα ωμέγα αντιπροσωπεύουν τη λήξη του χρόνου χάριτος κατά τη θέσπιση του επικείμενου νόμου περί Κυριακής.

Βεβαίως, στη μαρτυρία της κιβωτού του Νώε δεν υπήρχε πολιορκία, αλλά θα πρέπει να υπήρχε μια ράμπα, ώστε να είναι δυνατή η είσοδος στην κιβωτό. Εάν η ράμπα φόρτωσης θεωρηθεί τύπος μιας πολιορκητικής ράμπας, τότε και οι τρεις μαρτυρίες του θανάτου υποδεικνύουν μια πολιορκία. Στη ρωμαϊκή χρονολογική γραμμή της καταστροφής της Ιερουσαλήμ, από το 66 έως το 70, έγινε μία πολιορκία από τον Κέστιο το 66 και μια δεύτερη πολιορκία από τον Τίτο το 70.

Τέσσερα χρόνια

Τα τέσσερα έτη που ολοκληρώνονται με την πολιορκία της Κωνσταντινούπολης το 1453 αντιπροσωπεύουν τη δεύτερη τετραετή περίοδο στην ισλαμική προφητεία των «πέντε μηνών» στο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Η πρώτη τετραετής περίοδος στην προφητεία των «πέντε μηνών» εκτεινόταν από το 1333 έως το 1337, κατά την πολιορκία της Νικομήδειας. Η πολιορκία εκείνη αντιπροσώπευε επίσης τη συμπλήρωση τριάντα οκτώ ετών από τις 27 Ιουλίου 1299. Δύο καταστροφές της Ιερουσαλήμ, μία καταστροφή της Κωνσταντινούπολης, ο κατακλυσμός και η πολιορκία της Νικομήδειας αποτελούν πέντε μάρτυρες της εκστρατείας του Πανείου από το 200

π.Χ. έως το 198 π.Χ., η οποία θα αποτελούσε έναν έκτο μάρτυρα, και υπάρχουν αρκετοί ακόμη.

Και οι δύο καταστροφές της Ιερουσαλήμ ευθυγραμμίζονται εύκολα, «γραμμή επί γραμμής». Ο κατακλυσμός και η γραμμή της Ανατολικής Ρώμης ευθυγραμμίζονται βάσει των κοινών τους θανάτων άλφα και ωμέγα. Η εκστρατεία του Πανείου ευθυγραμμίζεται συγκεκριμένα με τη γραμμή του Ιεζεκιήλ του 587 π.Χ., καθώς και οι δύο περίοδοι πολιορκίας αντιπροσωπεύουν δύο έτη. Το Πάνειο παρουσιάζεται στο δέκατο πέμπτο εδάφιο του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, το οποίο προηγείται του δέκατου έκτου εδαφίου που αντιπροσωπεύει τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, όπως ακριβώς προηγήθηκαν και οι καταστροφές της Ιερουσαλήμ το 586 π.Χ. και το 70 μ.Χ. Η διετής περίοδος της μάχης του Πανείου και της πολιορκίας της Σιδώνας εντάσσει καθεμία από αυτές τις γραμμές στην κρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Ένα σημείο

Το πρώτο προφητικό ορόσημο στις πολιορκίες που συνδέονται με τις δύο καταστροφές της Ιερουσαλήμ αντιπροσωπεύει ένα σημείο· τόσο ο Κέστιος το 66 όσο και ο θάνατος της συζύγου του Ιεζεκιήλ ήταν σημεία άλφα. Ο Λάμεχ είναι επίσης το πρώτο ορόσημο και, επομένως, βάσει της μαρτυρίας δύο μαρτύρων, ο Λάμεχ είναι επίσης ένα σημείο. Η ηλικία του των 777 ετών αντιπροσωπεύει το σημείο της θριαμβεύουσας Εκκλησίας, η οποία αποτελείται από τρία στοιχεία: έναν προφήτη, έναν ιερέα και έναν βασιλιά.

> Επιπλέον, τους έδωσα και τα σάββατά μου, για να είναι σημείο ανάμεσα σε εμένα και σε αυτούς, ώστε να γνωρίζουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος που τους αγιάζω. Ιεζεκιήλ 20:12.

300 Χρόνια

Ο Ενώχ, ο οποίος ήταν ο έβδομος από τον Αδάμ στη γενεαλογική γραμμή του Σηθ, πορεύθηκε με τον Θεό επί 300 χρόνια και αναλήφθηκε στον ουρανό. Το «300» αποτελεί σύμβολο των τριακοσίων χαρτών των πρωτοπόρων του 1843, των αντίστοιχων τριακοσίων Μιλλεριτών κηρύκων, καθώς και του στρατού των τριακοσίων του Γεδεών. Ο Ενώχ, οι Μιλλερίτες κήρυκες και οι τριακόσιοι του Γεδεών αντιπροσωπεύουν τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Ο Σαμψών πήρε 300 αλεπούδες και τις έδεσε μεταξύ τους ανά ζεύγη, υποδεικνύοντας έτσι τον αριθμό 150 και ένα σύμβολο στο οποίο τα δεμένα μεταξύ τους στοιχεία ανέρχονται συνολικά σε τριακόσια.

> Και ο Σαμψών πήγε και έπιασε τριακόσιες αλεπούδες, πήρε δαυλούς, έστρεψε τις ουρές τους τη μία προς την άλλη και τοποθέτησε έναν δαυλό ανάμεσα σε κάθε ζεύγος ουρών. Και αφού άναψε τους δαυλούς, τις άφησε ελεύθερες μέσα στα αθέριστα σπαρτά των Φιλισταίων και κατέκαψε τόσο τις θημωνιές όσο και τα αθέριστα σπαρτά, μαζί με τα αμπέλια και τις ελιές. Κριτές 15:4, 5.

Οι δύο πεντάμηνες προφητείες για το Ισλάμ στο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης προσδιορίζουν τη «φωτιά» και τις «ουρές» ως χαρακτηριστικά του Ισλάμ.

> Και έτσι είδα στο όραμα τα άλογα και εκείνους που κάθονταν επάνω τους, οι οποίοι είχαν θώρακες πύρινους, υακίνθινους και θειώδεις· και τα κεφάλια των αλόγων ήταν σαν κεφάλια

> λιονταριών· και από τα στόματά τους έβγαιναν φωτιά και καπνός και θειάφι. Από αυτά τα τρία θανατώθηκε το ένα τρίτο των ανθρώπων, από τη φωτιά και από τον καπνό και από το θειάφι που έβγαιναν από τα στόματά τους. Διότι η δύναμή τους είναι στο στόμα τους και στις ουρές τους· διότι οι ουρές τους ήταν όμοιες με φίδια και είχαν κεφάλια, και με αυτές προκαλούν βλάβη. Αποκάλυψη 9:17–19.

Η δύναμη του Ισλάμ βρίσκεται τόσο στα στόματά τους όσο και στις ουρές τους.

> Και είχαν ουρές όμοιες με εκείνες των σκορπιών, και στις ουρές τους υπήρχαν κεντριά· και είχαν την εξουσία να βλάπτουν τους ανθρώπους για πέντε μήνες. Και είχαν ως βασιλιά τους τον άγγελο της αβύσσου, του οποίου το όνομα στην εβραϊκή γλώσσα είναι Αβαδδών, ενώ στην ελληνική γλώσσα ονομάζεται Απολλύων. Αποκάλυψη 9:10, 11.

Η δύναμη του Ισλάμ να βασανίζει και να θανατώνει βρίσκεται τόσο στα στόματά τους όσο και στις ουρές τους, που εξέρχονται από τα στόματά τους και τις ουρές τους.

> Γι' αυτό ο Κύριος θα αποκόψει από τον Ισραήλ κεφαλή και ουρά, κλάδο και βούρλο, μέσα σε μία ημέρα. Ο πρεσβύτερος και ο αξιοσέβαστος, αυτός είναι η κεφαλή· και ο προφήτης που διδάσκει ψεύδη, αυτός είναι η ουρά. Διότι οι ηγέτες αυτού του λαού τον παραπλανούν· και όσοι καθοδηγούνται από αυτούς καταστρέφονται. Ησαΐας 9:14–16.

Το Ισλάμ και ο Ισραήλ συνδέονται προφητικά, καθώς και οι δύο είναι τέκνα του Αβραάμ, και σε κάθε γραμμή η «κεφαλή» είναι «ο γηραιός και σεβάσμιος» και η «ουρά» είναι «ο προφήτης που διδάσκει ψεύδη». Στην περίπτωση του Ισλάμ, ο αρχαίος προφήτης που δίδαξε ψεύδη είναι ο Μωάμεθ. Το Κοράνιο αντιπροσωπεύει τα ψεύδη που παρακινούν τις ακρίδες του Ισλάμ, ενώ ο γηραιός και σεβάσμιος είναι η πολιτική τους ηγεσία. Το Ισλάμ κατευθύνεται από έναν μηχανισμό κρατικής διακυβέρνησης (στόμα), ο οποίος παρακινείται από τα ψεύδη του Κορανίου (ουρά). Οι τριακόσιες αλεπούδες του Σαμψών χωρίστηκαν σε δύο ομάδες των πέντε μηνών, οι οποίες πρόκειται να βασανίζουν και να θανατώνουν με τη φωτιά, τον καπνό και το θειάφι.

Φωτιά, Καπνός και Θειάφι

Η φωτιά, ο καπνός και το θείο φέρουν τα προφητικά χαρακτηριστικά των τριών αγγέλων. Το πρώτο και το τελευταίο από αυτά αποτελούν τύπους φωτιάς. Η ρίζα της λέξης «θείο» δηλώνει μια θεϊκή αστραποβολή. Η φωτιά είναι σύμβολο ενός μηνύματος· ο καπνός είναι το αποτέλεσμα του μηνύματος και το θείο προσδιορίζει το μήνυμα ως θρησκευτικό. Και τα τρία αποτελούν κίβδηλες απομιμήσεις του αληθινού μηνύματος των τριών αγγέλων του δέκατου τέταρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Ο σιδερένιος θώρακας παριστάνεται ως φωτιά, υάκινθος και θείο. Αποτελεί κίβδηλη απομίμηση του περιστηθίου του αρχιερέα. Το περιστήθιο του αρχιερέα αντιπροσωπεύει τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες ως δώδεκα ανθρώπινους πολύτιμους λίθους που συνδυάζονται με τη Θεότητα, την οποία αντιπροσωπεύουν τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ. Ο υάκινθος της αρχαιότητας είχε σκούρο κυανόμαυρο ή μουντό πορφυρό χρώμα. Ο υάκινθος του θώρακα του Ισλάμ αντιστοιχεί στον καπνό που εξέρχεται από τα στόματα (κράτος) και τις ουρές (εκκλησία) του Ισλάμ.

Η ανάληψη του Ενώχ στον ουρανό ύστερα από 300 χρόνια πορείας με τον Θεό συνδέει τον αριθμό 300 με το μήνυμα του πρώτου αγγέλου που ήλθε το 1798. Το μήνυμα αυτό του πρώτου αγγέλου ενδυναμώθηκε στις 11 Αυγούστου 1840, με την εκπλήρωση της προφητείας των πέντε μηνών στο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Οι δύο περίοδοι των πέντε μηνών στο κεφάλαιο αυτό συνδέονται μεταξύ τους γραμμή επί γραμμής. Μόλις πρόσφατα έγινε αντιληπτό ότι οι πέντε μήνες του εδαφίου πέντε και του εδαφίου δέκα αποτελούν δύο διακριτές περιόδους εκατόν πενήντα ετών. Όταν αναγνωρίστηκε αυτή η αλήθεια, ο Σαμψών έδεσε τις αλεπούδες μεταξύ τους, σχηματίζοντας εκατόν πενήντα ζεύγη αλεπούδων.

Στην προφητική ιστορία του Σαμψών (όνομα που σημαίνει «ήλιος»), ο «καπνός» που βγήκε από το φρέαρ, όταν χρησιμοποιήθηκε το κλειδί που συμβολίζεται από τη μάχη της Νινευή, κάλυψε τον ήλιο με σκοτάδι. Οι Μιλλερίτες ορθώς ταύτισαν τη συσκότιση του ήλιου από τον καπνό του ισλαμικού φρέατος με την απόκρυψη του ευαγγελίου του Χριστού, το οποίο συμβολίζεται από τον ήλιο (Σαμψών). Υπάρχουν αρκετές ακόμη συνδέσεις ανάμεσα στη μαρτυρία του Σαμψών και στο Ισλάμ, όπως αυτό παρουσιάζεται στα κεφάλαια εννέα έως έντεκα της Αποκάλυψης.

Ο αριθμός τρία εμφανίζεται στην ιστορία του Σαμψών με τις τρεις ημέρες που είχαν στη διάθεσή τους οι προσκεκλημένοι στον γάμο για να λύσουν το αίνιγμα. Ο Σαμψών έρχεται σε επαφή με τρεις γυναίκες: τη σύζυγό του από τη Θαμνά, την πόρνη και τη Δαλιδά. Το Πνεύμα του Κυρίου επέρχεται στον Σαμψών τρεις φορές: στο περιστατικό με το λιοντάρι, στην Ασκάλωνα και στη Λεχί. Ο Σαμψών δίνει στη Δαλιδά τρεις ψευδείς απαντήσεις προτού της πει την αλήθεια. Ο αριθμός τρία συμβολίζει τη Θεότητα, καθώς και την κίβδηλη θεότητα του δράκοντα, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη, αλλά και την τριμερή συγκρότηση της θριαμβεύουσας Εκκλησίας.

Το τριάντα είναι ο αριθμός του ιερέα, και τριάντα ήταν οι σύντροφοι που οδηγήθηκαν στο γαμήλιο συμπόσιο του Σαμψών. Τότε ο Σαμψών έβαλε στοίχημα τριάντα σινδόνια και τριάντα ενδύματα, τα οποία θα έδινε αν οι προσκεκλημένοι κατόρθωναν να λύσουν το αίνιγμα. Όταν προδόθηκε το αίνιγμά του, ο Σαμψών σκότωσε τριάντα άνδρες από την Ασκαλώνα για να πληρώσει το στοίχημα. Ο αριθμός τριάντα αποτελεί προφητική δεκάτη του 300 και, σε αντιστοιχία με το γεγονός ότι ο Ενώχ πορεύθηκε με τον Θεό επί τριακόσια χρόνια, οι τριακόσιες αλεπούδες που έπιασε ο Σαμψών και έδεσε μεταξύ τους σε εκατόν πενήντα ζεύγη συνδέονται με τις δύο προφητείες των πέντε μηνών στο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, οι οποίες συνδέονται μεταξύ τους με τη μεθοδολογία «γραμμή επί γραμμής». Ο αριθμός τριακόσια αποτελεί προφητική δεκάτη των τριών χιλιάδων, και ο αριθμός τρεις χιλιάδες αντιπροσωπεύει ένα υπόλοιπο, είτε πρόκειται για υπόλοιπο δικαίων, όπως αυτό που αντιπροσωπεύεται από όσους μεταστράφηκαν κατά την Πεντηκοστή, είτε για υπόλοιπο αδίκων, όπως αυτό που αντιπροσωπεύεται από όσους θανατώθηκαν από τους Λευίτες κατά την ανταρσία του χρυσού μόσχου.

Τόσο η ανταρσία του χρυσού μόσχου όσο και όσοι μεταστράφηκαν κατά την Πεντηκοστή τοποθετούνται προφητικά στο χρονικό σημείο του επικείμενου νόμου περί Κυριακής. Ένα υπόλοιπο αντιπροσωπεύει ένα υπόλοιπο από τον λαό της διαθήκης του Θεού και ένα υπόλοιπο από εκείνους που βρίσκονται έξω από την ποίμνη του λαού της διαθήκης του Θεού. Η πρώτη αναφορά σε τρεις χιλιάδες στη μαρτυρία του Σαμψών αφορά τους Ιουδαίους που αιχμαλώτισαν τον Σαμψών για να κατευνάσουν τους Φιλισταίους, ενώ η δεύτερη αφορά τους Φιλισταίους. Η κρίση αρχίζει

από τον οίκο του Θεού και κατόπιν επεκτείνεται στους εργάτες της ενδέκατης ώρας που βρίσκονται ακόμη στη Βαβυλώνα. Η μαρτυρία του Σαμψών επιβεβαιώνει τόσο τον συμβολισμό των τριών χιλιάδων ως υπολοίπου όσο και τη σειρά με την οποία εκτυλίσσεται η διαδικασία της κρίσης. Ο Ενώχ βάδισε με τον Θεό επί τριακόσια χρόνια, συμβολίζοντας έτσι το υπόλοιπο του λαού της διαθήκης του Θεού, το οποίο δεν γεύεται θάνατο. Το υπόλοιπο αυτό είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίοι στο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης αντιπαραβάλλονται με το μεγάλο πλήθος.

Η δεκάτη του 300 είναι το 30, αριθμός που συμβολίζει έναν ιερέα, και επιπλέον ο αριθμός τρία, ως δεκάτη του τριάντα, αντιπροσωπεύει τη Θεότητα, καθώς και την κίβδηλη θεότητα του δράκοντα, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη. Το τρία αντιπροσωπεύει επίσης την τριμερή διαίρεση της θριαμβεύουσας Εκκλησίας, η οποία αντιπροσωπεύεται από τον βασιλιά Δαβίδ, που άρχισε να βασιλεύει όταν ήταν τριάντα ετών, τον ιερέα Ιωσήφ, που άρχισε να υπηρετεί όταν ήταν τριάντα ετών, και τον προφήτη και ιερέα Ιεζεκιήλ, που άρχισε τη διακονία του, διάρκειας είκοσι δύο ετών, κατά το τριακοστό έτος του δέκατου έβδομου ιωβηλαίου κύκλου. Ως ιερέας, θα ήταν τριάντα ετών.

Καθεμία από τις τρεις συμβολικές οντότητες που απεικονίζονται ως προφήτης, ιερέας και βασιλιάς λαμβάνει τη σφραγίδα του Θεού, αυτήν του Σαββάτου της έβδομης ημέρας, στο ορόσημο που σηματοδοτεί την έναρξη της πολιορκίας. Δύο μάρτυρες θανάτου, μαζί με τη δευτερεύουσα μαρτυρία της καταστροφής της Ιερουσαλήμ το έτος 66, παρέχουν τρεις μαρτυρίες ότι το ορόσημο της πολιορκίας είναι «σημείο».

Το ορόσημο της μετάβασης

Όταν αρχίζει η πολιορκία, η τριμερής θριαμβεύουσα εκκλησία του Θεού σφραγίζεται, όπως συμβολίζεται από τον Λάμεχ. Ο θάνατος της συζύγου του Ιεζεκιήλ καταδεικνύει ότι, στο ίδιο ακριβώς ορόσημο, ο πρώην λαός της διαθήκης παραμερίζεται πλήρως. Το ορόσημο σηματοδοτεί τη μετάβαση από τη Λαοδίκεια στη Φιλαδέλφεια, η οποία απεικονίζεται επίσης ως η μετάβαση της στρατευομένης εκκλησίας στη θριαμβεύουσα, η οποία έτσι καθίσταται η όγδοη εκκλησία που είναι εκ των επτά. Εκείνο το ορόσημο, στη μιλλεριτική ιστορία του τρίτου αγγέλου, η οποία εκτεινόταν από τις 22 Οκτωβρίου 1844 έως την ανταρσία του 1863, αντιπροσώπευε τη χρονική περίοδο του 1856, όταν τόσο ο Τζέιμς όσο και η Έλεν Χουάιτ άρχισαν να χαρακτηρίζουν το κίνημα ως λαοδικειακό. Το 1856 το φιλαδελφειακό μιλλεριτικό κίνημα μεταβλήθηκε στο λαοδικειακό μιλλεριτικό κίνημα. Επτά χρόνια αργότερα, το λαοδικειακό μιλλεριτικό κίνημα έπαψε να υφίσταται, καθώς το κίνημα έγινε η λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Έβδομης Ημέρας.

Το ορόσημο αυτό προτυπώνεται επίσης στο έτος 313, όταν έληξε η περίοδος της εκκλησίας της Σμύρνης και άρχισε εκείνη της εκκλησίας της Περγάμου. Συνδυαστικά, η μετάβαση του 1856 από τη δίκαιη Φιλαδέλφεια στην άδικη Λαοδίκεια αντιστοιχεί στη μετάβαση από τη δίκαιη Σμύρνη στην άδικη Πέργαμο το 313, και η χρονική στιγμή της μετάβασης προσδιορίζει επίσης το ορόσημο ως σημείο. Η πολιορκία αρχίζει με ένα σημείο, βάσει της μαρτυρίας πολλών μαρτύρων. Όταν το κίνημα του τρίτου αγγέλου, το οποίο συγκροτούν οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες,

σφραγίζεται κατά τον θάνατο του Λάμεχ, αυτοί σφραγίζονται και είναι απολύτως ενωμένοι καθώς υψώνονται ως λάβαρο, διότι το πρώτο ορόσημο της προφητικής δομής της πολιορκίας είναι ένα σημείο.

Ο θάνατος του Ιωάννη Παλαιολόγου προσδιορίζει το ορόσημο του Ισλάμ, όταν η Ανατολική Ρώμη εξαναγκάζεται να υποταχθεί στο Ισλάμ. Η πολιορκία και η καταστροφή της Ιερουσαλήμ παρέχουν δύο μαρτυρίες για τη Βαβυλώνα και τη Ρώμη. Η περίοδος του ενάμιση έτους του Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύει τους Λαοδικείς, οι οποίοι αρνήθηκαν να δουν και να ακούσουν το προειδοποιητικό μήνυμα ότι θα οδηγούνταν σε αιχμαλωσία από τον βασιλιά του βορρά. Το σημείο του Κεστίου αντιπροσωπεύει τους Φιλαδελφείς που διαφεύγουν από τον βασιλιά του βορρά. Τα δύο αυτά σημεία αφορούν το εσωτερικό προφητικό μήνυμα, όπως και το 777 του Λάμεχ. Γραμμή επί γραμμής, η μία τάξη οδηγείται σε αιχμαλωσία κατά την πολιορκία και η άλλη τάξη διαφεύγει από το χέρι του βασιλιά του βορρά.

Ο θάνατος του Ιωάννη Παλαιολόγου αντιπροσωπεύει το εξωτερικό προφητικό μήνυμα, προσδιορίζοντας τον ρόλο του Ισλάμ στο ορόσημο κατά το οποίο σφραγίζονται εκείνοι που αντιπροσωπεύονται από τον Λάμεχ. Όσοι διαφεύγουν και όσοι αιχμαλωτίζονται κατά την πολιορκία και την καταστροφή της Ιερουσαλήμ υπογραμμίζουν ότι ο χαρακτήρας φανερώνεται ακριβώς στο ορόσημο άλφα της προφητικής περιόδου της πολιορκίας. Οι δύο αυτές κατηγορίες αντιπροσωπεύονται από τους δύο Λάμεχ. Η μία κατηγορία απευθύνει προειδοποίηση στο Νάσβιλ, ενώ η άλλη αρνείται.

> Και ο Κύριος του είπε: Γι' αυτό, όποιος φονεύσει τον Κάιν θα υποστεί επταπλάσια εκδίκηση. Και ο Κύριος έθεσε ένα σημάδι στον Κάιν, ώστε να μην τον σκοτώσει όποιος τον βρει. Γένεση 4:15.

Το χάραγμα της ανταρσίας

Ο Κάιν έλαβε το σημείο της ανταρσίας του. Το σημείο της ανταρσίας του έγινε αντιληπτό ως προειδοποίηση προς τους ανθρώπους ότι, αν σκότωναν τον Κάιν, θα υφίσταντο την επταπλάσια κρίση του Θεού. Υπό μία έννοια, το σημείο μπορεί να ερμηνευθεί ως προστασία που παρείχε ο Θεός στον Κάιν, αλλά, από προφητική άποψη, αντιστοιχεί στο προειδοποιητικό σημείο της ανταρσίας στο τελευταίο βιβλίο της Αγίας Γραφής. Το χάραγμα του θηρίου στο βιβλίο-ωμέγα, την Αποκάλυψη, προτυπώθηκε από το σημείο της ανταρσίας του Κάιν στο βιβλίο-άλφα, τη Γένεση. Η προειδοποίηση που ενυπάρχει στο σημείο του Κάιν είναι ότι όσοι εκδηλώνουν τον ίδιο χαρακτήρα με τον Κάιν θα απορριφθούν και θα κριθούν και αυτοί από τον Θεό. Το σημείο επάνω στον Κάιν αντιστοιχεί στο χάραγμα του θηρίου, και η προειδοποίηση υπογραμμίζει την εντολή να μη μιμηθεί κανείς την ανταρσία του Κάιν, που συνίστατο στη δολοφονία του αδελφού του και η οποία στην Αποκάλυψη παρουσιάζεται ως η εικόνα του θηρίου. Η μίμηση της πράξης του Κάιν ισοδυναμεί με τον σχηματισμό μιας εικόνας του Κάιν. Για τον Κάιν ορίστηκε επταπλάσια εκτελεστική κρίση και, στην έκτη γενεά από τον Κάιν, ο Λάμεχ αναγνώρισε ότι είχε επαναλάβει την αμαρτία του πατέρα του, αλλά ότι η δική του κρίση θα ήταν επτά φορές εβδομήντα.

> Και ο Λάμεχ είπε στις γυναίκες του, την Αδά και τη Σιλλά: Ακούστε τη φωνή μου· γυναίκες του Λάμεχ, δώστε προσοχή στα λόγια μου· διότι σκότωσα έναν άνδρα επειδή με τραυμάτισε

> και έναν νέο επειδή με πλήγωσε. Αν για τον Κάιν η εκδίκηση θα είναι επταπλάσια, για τον Λάμεχ θα είναι πράγματι εβδομηκονταεπταπλάσια. Γένεση 4:23, 24.

Το προηγούμενο εδάφιο αποτελεί την πρώτη από τις τρεις μόνο περιπτώσεις στις οποίες αριθμοί στον Λόγο του Θεού εκφράζονται με τη μορφή πολλαπλασιασμού. Η τελευταία είναι όπως και η πρώτη.

> Τότε τον πλησίασε ο Πέτρος και του είπε: «Κύριε, πόσες φορές να συγχωρήσω τον αδελφό μου, αν αμαρτήσει εναντίον μου; Έως επτά φορές;» Ο Ιησούς τού λέει: «Δεν σου λέω έως επτά φορές, αλλά έως εβδομήντα φορές επτά». Ματθαίος 18:21, 22.

Εβδομήντα επί επτά ισούται με τετρακόσια ενενήντα, και στην ιερή ιστορία υπάρχουν τρεις περίοδοι τετρακοσίων ενενήντα ετών, καθεμία από τις οποίες αντιπροσωπεύει μια περίοδο δοκιμασίας. Στο αγιαστήριο, στους βασιλείς και στο στράτευμα αντιστοιχούν από τετρακόσια ενενήντα έτη. Η περίοδος για τους βασιλείς άρχισε με τη χρίση του Σαούλ το 1097 π.Χ. και διήρκεσε έως την πρώτη πολιορκία του Ναβουχοδονόσορα, όταν ο Δανιήλ οδηγήθηκε στην αιχμαλωσία το 607 π.Χ.

Η περίοδος δοκιμασίας των τετρακοσίων ενενήντα ετών που παραχωρήθηκε στο αγιαστήριο άρχισε με τα εγκαίνια του ναού του Σολομώντα το 1006 π.Χ. και διήρκεσε έως τα εγκαίνια του μεταεξοριστικού ναού το 516 π.Χ. Για το στράτευμα, η περίοδος των τετρακοσίων ενενήντα ετών εκτεινόταν από το 457 π.Χ. έως το 34 μ.Χ.

Η πορεία από το επταπλάσιο προειδοποιητικό μήνυμα κρίσης και το σημάδι του Κάιν έως το εβδομηκοντάκις επταπλάσιο του Λάμεχ αντιπροσωπεύει μια συμβολική περίοδο δοκιμασίας τετρακοσίων ενενήντα ετών. Η ανταρσία που συμβολίζεται από το σημάδι του Κάιν παρουσιάζεται να κλιμακώνεται προοδευτικά, σε συμφωνία με το κίνητρο του Θεού για την αποστολή του κατακλυσμού.

> Και ο Θεός είδε ότι η κακία του ανθρώπου ήταν μεγάλη πάνω στη γη και ότι κάθε πρόθεση των λογισμών της καρδιάς του ήταν διαρκώς μόνο κακή. Και ο Κύριος μετάνιωσε που είχε πλάσει τον άνθρωπο πάνω στη γη και θλίφτηκε στην καρδιά του. Και ο Κύριος είπε: «Θα αφανίσω από το πρόσωπο της γης τον άνθρωπο που δημιούργησα· τόσο τον άνθρωπο όσο και τα ζώα και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού· γιατί μετανιώνω που τα έπλασα». Γένεση 6:5–7.

Ο Λάμεχ της έκτης γενεάς του Κάιν παρουσιάζεται ως διακριτή τάξη στασιαστών, σε αντιδιαστολή προς τον Λάμεχ της γενεαλογικής γραμμής του Σηθ. Οι μαρτυρίες και των δύο Λάμεχ προσδιορίζουν τη λήξη της περιόδου της χάριτος: η μία μέσω της έκφρασης του αριθμού 490 και η άλλη μέσω του θανάτου του. Και οι δύο περιέχουν αριθμητικό συμβολισμό που συνδέεται άμεσα με την τριμερή σύνθεση της θριαμβεύουσας εκκλησίας. Ο Λάμεχ του Κάιν αντιστοιχεί στις τρεις περιόδους των 490 ετών για τους βασιλείς, το αγιαστήριο και το στράτευμα, ενώ ο Λάμεχ του Σηθ εμπεριέχει τη σφραγίδα του επτά για τον προφήτη, τον ιερέα και τον βασιλέα. Ο Λάμεχ του Σηθ είναι ο δεύτερος από τους τρεις αγγέλους του δέκατου τέταρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, ενώ ο Λάμεχ του Κάιν είναι ο τρίτος άγγελος, ο οποίος παρουσιάζει την προειδοποίηση για το θηρίο, την εικόνα του, το χάραγμα και τον αριθμό του ονόματός του.

Στο δέκατο τέταρτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, τα εδάφια 9/11 προσδιορίζουν εκείνους που δέχονται την κατάρα του Κάιν.

> Και ο τρίτος άγγελος τούς ακολούθησε, λέγοντας με δυνατή φωνή: Αν κανείς προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του και δέχεται το χάραγμά του στο μέτωπό του ή στο χέρι του, θα πιει και αυτός από τον οίνο του θυμού του Θεού, ο οποίος έχει χυθεί άκρατος στο ποτήρι της οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου. Και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ούτε ημέρα ούτε νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος δέχεται το χάραγμα του ονόματός του. Αποκάλυψη 14:9–11.

Το εδάφιο Αποκάλυψη 15:2 προσδιορίζει εκείνους τους οποίους αντιπροσωπεύει ο Λάμεχ της γενεαλογικής γραμμής του Σηθ:

> Και είδα κάτι σαν γυάλινη θάλασσα αναμεμειγμένη με φωτιά· και εκείνους που είχαν νικήσει το θηρίο και την εικόνα του και το χάραγμά του και τον αριθμό του ονόματός του να στέκονται επάνω στη γυάλινη θάλασσα, κρατώντας τις άρπες του Θεού. Αποκάλυψη 15:2.

Ο Λάμεχ της γενεαλογικής γραμμής του Σηθ σηματοδοτεί την κλειστή θύρα με τον θάνατό του. Ο Λάμεχ της γενεαλογικής γραμμής του Κάιν σηματοδοτεί την κλειστή θύρα έπειτα από τετρακόσια ενενήντα χρόνια δοκιμασίας. Το σημάδι του Κάιν έπρεπε να εκλαμβάνεται ως προειδοποίηση για την αποφυγή ενός χαρακτήρα που εκδήλωνε τρία κύρια προφητικά γνωρίσματα. Αρνήθηκε να συμμετάσχει στη λατρεία του Θεού σύμφωνα με τις οδηγίες του Θεού· εκδήλωσε ζηλόφθονη οργή και δολοφόνησε τον μικρότερο αδελφό του και, τρίτον, αρνήθηκε να μετανοήσει.

Ο Κάιν είχε παραβεί τις εντολές της πρώτης πλάκας του Δεκαλόγου, η οποία προσδιορίζει τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, ενώ η δεύτερη πλάκα προσδιορίζει τη σχέση του ανθρώπου με τον συνάνθρωπό του. Το σημάδι της ανταρσίας του τον χαρακτήριζε ως άνομο και αμετανόητο. Ο Κάιν και ο Λάμεχ προσδιορίζουν την κλειστή θύρα του τρίτου αγγέλου κατά την επικείμενη επιβολή του νόμου της Κυριακής. Ο Ενώχ, ο Μαθουσάλας, ο Λάμεχ και ο Νώε αντιπροσωπεύουν την ιστορία που αρχίζει με την έλευση του πρώτου αγγέλου, τον οποίο αντιπροσωπεύει ο Ενώχ, και συνεχίζεται με την έλευση του Λάμεχ ως δεύτερου αγγέλου και την έλευση του Μαθουσάλα ως μεσονύκτιας κραυγής, η οποία ενδυναμώνει το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου, του Λάμεχ· κατόπιν, ο Νώε, ως τρίτος άγγελος, προσδιορίζει την κλειστή θύρα του Κατακλυσμού.

Ο Λάμεχ πέθανε πέντε χρόνια πριν από τον κατακλυσμό, γεγονός που προσδιορίζει τα πέντε συμβολικά χρόνια πριν κλείσει η θύρα με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Ακριβώς κατά τον θάνατο του Λάμεχ, σε ηλικία 777 ετών, ολοκληρώνεται η σφράγιση της θριαμβεύουσας Εκκλησίας. Τότε, επτά ημέρες πριν κλείσει με υπερφυσικό τρόπο η θύρα της κιβωτού, τα ζώα άρχισαν να εισέρχονται στην κιβωτό.

Η ημέρα κατά την οποία πέθανε ο Μαθουσάλας ήταν η πρώτη από εκείνες τις επτά ημέρες. Η τελευταία προειδοποίηση πριν κλείσει η θύρα ήταν το διττό μήνυμα της οπτικής παρουσίασης των ζώων, η οποία συνοδευόταν από την εκπλήρωση μιας προφητείας που είχε διακηρυχθεί καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του μακροβιότερου ανθρώπου που πέθανε ποτέ. Η προφητεία αυτή περιεχόταν στο όνομα Μαθουσάλας, το οποίο σημαίνει «όταν πεθάνει, θα έλθει».

Το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα προς την ανθρωπότητα πρέπει, όπως επιτάσσει η προφητεία, να είναι διττό, όπως απεικονίζεται από τις επτά ημέρες της μετακίνησης των ζώων, οι οποίες άρχισαν με τον θάνατο του Μαθουσάλα, σε εκπλήρωση της προφητείας του Ενώχ που είχε διακηρυχθεί μέσω του ονόματος του γιου του. Οι επτά ημέρες της μετακίνησης των ζώων προσδιορίζουν το διττό μήνυμα του θανάτου του Μαθουσάλα και των μετακινούμενων ζώων ως το μήνυμα της σφράγισης του τρίτου αγγέλου. Ο Ιησούς χρησιμοποιεί πάντοτε την αρχή για να απεικονίσει το τέλος, και στην Αποκάλυψη ο τρίτος άγγελος του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης ενώνεται με τη δεύτερη φωνή του τέταρτου εδαφίου, ακριβώς όπως η μεσονύκτια κραυγή ενώθηκε με το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου. Το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα παρουσιάζεται πάντοτε ως εσωτερικό και εξωτερικό μήνυμα, όπως απεικονίζεται από την προφητική σχέση μεταξύ των εκκλησιών και των σφραγίδων στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι το μήνυμα του βορρά και της ανατολής. Ο Μαθουσάλας και τα μετακινούμενα ζώα αποτέλεσαν το διττό τελικό προειδοποιητικό μήνυμα στην εποχή του Νώε.

Ο θάνατος του Λάμεχ, με το σημείο 777, αντιστοιχεί στην έναρξη της πολιορκίας, όταν πέθανε η σύζυγος του Ιεζεκιήλ. Στο σημείο αυτό σφραγίζονται οι πιστοί, οι οποίοι αντιπροσωπεύονται από τη γενεαλογική γραμμή του Σηθ, και στο ίδιο σημείο λαμβάνουν το χάραγμα όσοι αντιπροσωπεύονται από τη γενεαλογική γραμμή του Κάιν. Ο Ενώχ ήταν ο έβδομος από τον Αδάμ και αντιπροσωπεύει το ορόσημο άλφα σε μια περίοδο στο τέλος της οποίας τόσο η τελευταία όσο και η πρώτη γενιά αντιπροσωπεύονται από τον αριθμό οκτώ. Και οι δύο Λάμεχ σηματοδοτούν τη λήξη της περιόδου της χάριτος, και ο θάνατος του Λάμεχ συμβολίζει μια κλειστή θύρα της χάριτος στην αρχή της πολιορκίας.

Ο Ενώχ ήταν το άλφα της προφητικής ιστορίας και, από προφητική αναγκαιότητα, πρέπει να προσδιορίζει ένα ωμέγα της προφητικής ιστορίας. Αυτό το ωμέγα αντιπροσωπεύεται από τις οκτώ ψυχές που μετέβησαν από τον παλαιό κόσμο στον νέο κόσμο χωρίς να γευθούν τον θάνατο. Ο Ενώχ και οι οκτώ ψυχές δεν είδαν θάνατο προτού φτάσουν στη νέα γη. Ο παλαιός κόσμος έφτασε στο τέλος του κατά τις επτά ημέρες της μετανάστευσης των ζώων και ο νέος κόσμος άρχισε με επτά ημέρες χωρίς βροχή. Έπειτα, αρχής γενομένης από τη 17η ημέρα, επί πέντε μήνες δεν υπήρχε παρά μόνο βροχή, ώσπου ο Θεός συγκράτησε τη βροχή στο τέλος των πέντε μηνών, τη δέκατη έβδομη ημέρα.

Πέντε μήνες

Στο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης υπάρχουν δύο μάρτυρες για την περίοδο των πέντε μηνών και στο ίδιο κεφάλαιο υπάρχουν τρεις διακριτές χρονικές προφητείες. Η πρώτη περίοδος των πέντε μηνών παρατίθεται στο εδάφιο πέντε· η δεύτερη περίοδος των πέντε μηνών βρίσκεται στο εδάφιο δέκα, ενώ τα τριακόσια ενενήντα ένα έτη και οι δεκαπέντε ημέρες βρίσκονται στο εδάφιο δεκαπέντε. Τα εδάφια 5, 10 και 15 προσδιορίζουν τη χρονική προφητεία του Ισλάμ με δύο μάρτυρες για την περίοδο των πέντε μηνών στην αρχή της προφητικής περιόδου. Τα εδάφια 5 και 10 προσδιορίζουν και τα δύο μια περίοδο πέντε μηνών, οπότε, γραμμή επί γραμμής, το εδάφιο πέντε και το εδάφιο δέκα αθροίζονται σε δεκαπέντε. Επομένως, η πρώτη περίοδος των πέντε μηνών είναι το 15, και τα τριακόσια ενενήντα ένα έτη και οι δεκαπέντε ημέρες παρατίθενται στο

εδάφιο 15. Η αλληλουχία και η δομή των εδαφίων 5, 10 και 15 προσδιορίζουν δύο φορές τον αριθμό δεκαπέντε, και στα δύο πρώτα εδάφια, τα οποία μαζί αθροίζονται σε δεκαπέντε, υπάρχουν δύο χρονικές προφητείες διάρκειας εκατόν πενήντα ετών η καθεμία.

Το εδάφιο δεκαπέντε δίνει τη χρονική προφητεία των τριακοσίων ενενήντα ενός ετών και δεκαπέντε ημερών. Ο Χριστός έχει συνυφάνει τον αριθμό δεκαπέντε με τρία εδάφια και, χρησιμοποιώντας τον προφητικό χρόνο που παρατίθεται στα ίδια ακριβώς αυτά εδάφια, έκανε μια διάκριση ως προς τον αριθμό 15, ο οποίος αποτυπώνεται με την πρόσθεση των εδαφίων πέντε και δέκα, προκειμένου να δημιουργήσει έναν διπλασιασμό του δεκαπέντε όταν αυτός αντιστοιχίζεται με το εδάφιο δεκαπέντε. Στη συνέχεια, ο Χριστός ολοκλήρωσε και τις τρεις αλληλένδετες προφητείες με δεκαπέντε ημέρες.

Το κλειδί για την κατανόηση του κεφαλαίου είναι η μάχη της Νινευής το 627, την οποία ακολουθεί πέντε χρόνια αργότερα, το 632, ο θάνατος του Μωάμεθ, με τον οποίο αρχίζει η πρώτη προφητεία των πέντε μηνών. Δέκα χρόνια μετά τον θάνατο του Μωάμεθ, τα στρατεύματα της Περσίας καταστράφηκαν, σύμφωνα με την πρόβλεψη του Μωάμεθ ότι οι δύο δυνάμεις, η Περσία και η Ρώμη, θα ηττώνταν και οι δύο. Επομένως, το ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης αρχίζει με μια ιστορική ακολουθία που έχει ως αφετηρία τη μάχη της Νινευής μεταξύ της Περσίας και της Ρώμης. Έπειτα, πέντε χρόνια αργότερα, ο Μωάμεθ πεθαίνει, και έτσι αρχίζουν τα εκατόν πενήντα έτη του πέμπτου εδαφίου. Δέκα χρόνια αργότερα, η Περσία ηττάται στη μάχη του Ναχαβάντ το 642. Το Ισλάμ ονόμασε τη μάχη του Ναχαβάντ «τη νίκη των νικών». Τα πρώτα δεκαπέντε έτη του ένατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης αντιπροσωπεύουν μια περίοδο πέντε ετών, την οποία ακολουθούν δέκα έτη. Η τελευταία χρονική προφητεία ολοκληρώθηκε στις 11 Αυγούστου 1840. Δέκα ημέρες πριν από το γεγονός, ο Ιωσίας Λιτς δημοσίευσε την επικαιροποιημένη πρόβλεψή του για την παύση της οθωμανικής κυριαρχίας. Οι τελευταίες δεκαπέντε ημέρες του Ισλάμ στο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης χωρίζονται, μέσω του έργου του Ιωσία Λιτς, σε πέντε ημέρες, τις οποίες ακολουθούν δέκα ημέρες, διότι ο Ιησούς πάντοτε απεικονίζει το τέλος μέσω της αρχής.

Θα συνεχίσουμε την εξέταση αυτών των θεμάτων στο επόμενο άρθρο.